

Stefan Płażek

Adwokat dr Kazimierz Ostrowski (1907-1999)

Palestra 46/1-2(529-530), 262-263

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Byłem szczególnie związany z Andrzejem z uwagi na wspólne korzenie społeczne, zbliżony wiek i podobne poglądy.

W połowie 1997 r. Andrzej zwierzył mi się, że musi pójść do lekarza, bo zauważył zmiany na węzłach chłonnych. Poszedł i wrócił z wyrokiem. Jednakże dzielnie walczył przez następne lata.

Intensywnie poddawał się leczeniu. Ale pracy nie poniechał. Nadal przyjeżdżał do Pułtuska.

Jesienią 1999 roku oświadczył mi, że jest zmęczony i zaprzestaje praktyki. Ale do końca przy kontaktach osobistych i telefonicznych był tym samym Andrzejem, opanowanym i spokojnym.

Kochanym kolegą i przyjacielem.

Symbolicznie oddaję mu otrzymane właśnie odznaczenie „Adwokatura Zasłużonym”.

Piotr Kalinowski

Adwokat dr Kazimierz Ostrowski (1907–1999)

Urodził się 29 maja 1907 r. w Krakowie w znanej rodzinie – Jego ojciec Witold Ostrowski, prawnik i działacz społeczny, był wiceprezydentem Krakowa.

Studia prawnicze odbywał na Uniwersytecie Jagiellońskim, aktywnie uczestniczył w życiu akademickim, w latach 1927–1932 prezesował w Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej.

Po ukończeniu studiów, odbył w latach 1929–1934 aplikację adwokacką i w dniu 12 października 1934 r. został wpisany na listę adwokatów, po czym prowadził własną kancelarię w Krakowie. Jednocześnie pełnił odpowiedzialną funkcję syndyka Gminy Miasta Krakowa, zresztą kontynuowaną po wojnie do roku 1950.

Z wybuchem wojny włączył się w działalność konspiracyjną w Związku Odbudowy Rzeczypospolitej i został Komendantem Okręgu Krakowskiego. W lipcu 1942 r. skutkiem dekonspiracji był zmuszony do ucieczki z Krakowa. Do zakończenia wojny ukrywał się w Warszawie pod innym imieniem i nazwiskiem.

Dalszą Jego ówczesną rozległą działalność w Warszawie w podziemiu m.in. obszernie opisuje praca Grzegorza Mazura pt. „Biuro Informacji i Propagandy SZP-ZWZ-AK 1939–1945”, Warszawa 1987.

W największym skrócie podaję, że używał pseudonimów: „Łaski”, „Nowina”, „Olesza”, „Sulima”, „Zaleski”, pracował w BIP Komendy Głównej AK jako kierownik

Referatu Prasowego. W czasie Powstania Warszawskiego był dowódcą bardzo aktywnej i zasłużonej Placówki Radiowo-Informacyjnej „Anna”, działającej przy ul. Marżałkowskiej 62.

Później otrzymał wiele odznaczeń państwowych. Gdy do nich w roku 1995 dołączono order Odrodzenia Polski z gwiazdą, wręczył go Minister Spraw Zagranicznych Władysław Bartoszewski, Jego podwładny właśnie z Radiostacji „Anna”. Zresztą W. Bartoszewski w swych publikacjach dużo o „Annie” pisał, a nawet poświęcił jej artykuł pt. „Placówka «Anna» – Powstańcza radiostacja łączności wewnętrznej”, „Stolica” 1956, nr 34.

Adwokat dr Ostrowski, biorąc udział w organizacjach kombatanckich doszedł do godności Wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego Światowego Związku Żołnierzy AK.

Okupant hitlerowski w ramach represji skreślił Kazimierza Ostrowskiego z listy adwokatów, niezwłocznie jednak po wojnie wznowił on działalność, naprzód w swej kancelarii w Krakowie, potem w krakowskich Zespołach Adwokackich: nr 4 (1952–1968) i nr 1 (1968–1989).

W okresie PRL specjalizował się w sprawach karnych, był świetnym i odważnym obrońcą w wielu znanych procesach politycznych. Wspomnieć tu należy sprawy: uczestników manifestacji 3-Majowej w Krakowie z 1946 r., procesy działaczy WiN, pokazowy proces Kurii Arcybiskupiej w Krakowie, a w końcu procesy „Solidarności” ze stanu wojennego – w tym sprawy Tadeusza Piekarza, późniejszego wojewody krakowskiego, czy Stanisława Handzlika, przewodniczącego Rady Miejskiej Krakowa.

W działalności samorządu adwokackiego – w latach 1959–1979 przez trzy kadencje wchodził w skład Okręgowej Rady Adwokackiej, a od roku 1982 pracował w Wyższym Sądzie Dyscyplinarnym, jako Zastępca Przewodniczącego. Trzeba również podkreślić Jego działalność w Ośrodku Badawczym Adwokatury przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, w tym pionierskie opracowanie: „Udział adwokatów polskich w konspiracji wojskowej 1939–1945”, „Palestra” 1983, nr 8.

Adwokatura wielokrotnie odznaczyła Go: Złotą Odznaką Adwokatury, Medalem 70-Lecia Adwokatury Polskiej, a Izba Krakowska swym Medalem „*Pro Lege et Libertate*”. Z inicjatywy tej Izby odbyło się w dniu 17 maja 1987 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim uroczyste odnowienie Jego doktoratu.

Adwokat dr Kazimierz Ostrowski dożył sędziwego wieku 92 lat, zmarł w Krakowie 10 sierpnia 1999 r., pozostawił córkę i wnuczkę – adwokatkę. Jego tłumny pogrzeb 13 sierpnia 1999 r. był niezwykle i niepowtarzalny: nad Jego trumną odczytano osobiste pismo kondolencyjne Ojca Świętego Jana Pawła II, podkreślające zasługi Zmarłego, jako człowieka i jako adwokata.

Myślę, że ten wysoki, elegancki, uprzejmy i mądry pan, nierozzerwalnie kojarzy się z Krakowem, z atmosferą, tradycją i urokiem tego miasta.

Stefan Płazek